



## شرح یک سند از زمان شاه سلطان حسین صفوی

پدیدآورده (ها) : میرمحمدصادق، سید سعید  
کتابداری، آرشیو و نسخه پژوهی :: گنجینه اسناد :: زمستان 1373 - شماره 16  
از 88 تا 91  
آدرس ثابت : <http://www.noormags.ir/view/fa/articlepage/98622>

دانلود شده توسط : سارا سلطانی  
تاریخ دانلود : 28/07/1395

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی (نور) جهت ارائه مجلات عرضه شده در پایگاه، مجوز لازم را از صاحبان مجلات، دریافت نموده است، بر این اساس همه حقوق مادی برآمده از ورود اطلاعات مقالات، مجلات و تألیفات موجود در پایگاه، متعلق به "مرکز نور" می باشد. بنابر این، هرگونه نشر و عرضه مقالات در قالب نوشتار و تصویر به صورت کاغذی و مانند آن، یا به صورت دیجیتالی که حاصل و بر گرفته از این پایگاه باشد، نیازمند کسب مجوز لازم، از صاحبان مجلات و مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی (نور) می باشد و تخلف از آن موجب پیگرد قانونی است. به منظور کسب اطلاعات بیشتر به صفحه [قوانین و مقررات](#) استفاده از پایگاه مجلات تخصصی نور مراجعه فرمائید.



پایگاه مجلات تخصصی نور

# شرح یک سند از زمان شاه سلطان حسین صفوی

سعید میرمحمد صادق

مرحمة فرمودیم که هر نحو تصریف  
مالکانه که خواهد در آن نماید.

[سطر ۵] مستوفیان عظام کرام دیوان  
اعلی<sup>(۶)</sup>، رقم<sup>(۷)</sup> این قطعه<sup>(۸)</sup> را در دفاتر  
خلود<sup>(۹)</sup> ثبت نموده از شائیه

[سطر ۶]: تغییر و تبدیل مصون و محروس  
شناستند و هر ساله رقم مجدد طلب ندارند.  
تحریراً فی شهر

رمضان المبارک سنه ۱۱۲۹

## مطلوب ظهر سند

[سطر ۱]: هوالله تعالی  
[سطر ۲]: هبه<sup>(۱۰)</sup> صحیحه شرعیه نمودند  
نواب مستطاب خورشید احتیاج قمر  
رکاب، ناموس العالمین عصمت الدین  
والدین، علیه عالیه، خانه مزبوره ظهر، بدون  
اجبار و اکراه

متن سند: کاپی تویز علوم سلطانی

[سجع مهر]:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ  
کمترین کلب امیر المؤمنین  
سلطان حسین

۱۱۲۵

[سطر ۱]: حکم جهان مطاع شد آنکه بنا بر  
شفقت بیگایت شاهانه و مرحمت بینایت  
پادشاهانه درباره

[سطر ۲]: نواب مستطاب قمر رکاب  
خورشید احتیاج، ناموس العالمین  
عصمت الدینیا والدین [خدیجه سلطان

بیگم]<sup>(۱)</sup> خانه مرحوم

[سطر ۳]: میرزا بوطاب<sup>(۲)</sup> صدر<sup>(۳)</sup> سابق را  
که جهه سرکار خاصه شریفه ابیاع  
فرموده ایم به اقطاع<sup>(۴)</sup>

[سطر ۴]: تمیلک<sup>(۵)</sup> مشارالیها عنایت و

سند پیش رو، فرمان شاه سلطان حسین  
صفوی است به تاریخ رمضان المبارک سال  
۱۱۲۹، مبنی بر خریداری خانه مرحوم  
میرزا ابوطالب صدر سابق و واگذاری آن به  
خدیجه سلطان بیگم.

اصل سند به شماره کارت و تنظیم  
۱۲۰۰۱، در گنجینه استناد سازمان اسناد  
ملی ایران نگهداری می شود. این سند از نوع  
رقم، به خط "شکسته نستعلیق" و بدور از هر  
گونه تکلف و پیچیدگی است و مطالب آن با  
مطلوب ظهر سند، مجموعاً در ۱۲ سطر به  
نگارش درآمده.

اهمیت سند حاضر در چند چیز است.  
یکی در چگونگی ابیاع و تملک و دیگر  
واگذاری و بخشش شاهانه آن در این دوره و  
سپس مراحل ثبت دیوانی و نظام اداری  
صفویه!

حکم جنگی از زبان برگ منفی پیش باز و در حکم نهاده بود باز  
 را استطاعت کرد خوش اینجا مانع اعلاء عصمت الدین دلیلی خواست  
 میرزا ابوطالب صدر اسلام را که هر روز رکار حاصه شدیده آبیان فرموده ایم باز  
 ملک مثرا اینها غایت در محض فرج عجم که هر کو نصف مالک خواهد دران  
 ستر قوان عض کرام دیوان علارت ام خیبر رادر دفتر خلوت بنت نزد  
 عین و بندیر مصقول و عزیز انسانیه داره لازم بود طلب شان را کله

[اسطر ۳]: بلکه بالطوع<sup>(۱۱)</sup> والرغبة<sup>(۱۲)</sup>، مع<sup>(۱۳)</sup> ممر<sup>(۱۴)</sup> و مدخل<sup>(۱۵)</sup> و مایتعلق بهما به عالیجناب سامیةالالقاب<sup>(۱۶)</sup> مرتضوی انتساب، میرزا ابوتراب فرزند بطئ خود و عالیجناب سامیةالالقاب مشارالیه راست

[اسطر ۴]: که تملک در خانه مزبوره که به هر نحو از انحصار خواسته باشد، تصرف در خانه مزبوره نماید و من بعد احده را بهیچوجه من الوجه با عالیجناب مشارالیه

[اسطر ۵]: گفتگویی نیست و صیغه هبه جاری شد. تحریر فی ۷ شهر... ثبت دفتر خالص شد<sup>(۱۷)</sup> ثبت دفتر نظارت شد<sup>(۱۸)</sup> ثبت دفتر توجیه دیوان اعلی شد<sup>(۱۹)</sup> ثبت دفتر سرخط شد<sup>(۲۰)</sup>

\*\*\*

### یادداشتها

۱- نام این بانو در حاشیه فرمان نوشته شده است.  
۲- میرزا ابوطالب: وی داماد شاه صفی بود و دختر وی فخر نسایلگم مشهور به شاهزاده بیگم را به حاله ازدواج خود درآورد. (سید حسین بن مرتضی حسینی استرآبادی، از شیعه صفی تا شاه صفی [از تاریخ سلطانی] به اهتمام دکتر احسان اشرافی، انتشارات علمی، چاپ دوم، ۱۳۶۶، ص ۲۳۶).

۳- صدر: صدر در دوره صفی بالاترین مقام مذهبی بهشمار می‌آمد. درباره این شغل، نویسنده تذكرةالملوک می‌نویسد: "جملان لازمه مطلق صدرات تعین حکام شرع و معاشرین اوقاف تسفیضی و ریش سفیدی جمیع سادات علماء، مدرسان و شیعه الاسلامان و پیشمنازان و قضات و متولیان و حفاظت و سایر خدمه مزاررات و مدارس و

مسجد و بقاع الخیر و وزراء اوقاف و نظار و مستوفیان و سایر عمله سرکار موقوفات و مساجد و بقاع الخیر و وزراء اوقاف و نظار و مستوفیان و حفاران با اوست و...". (میرزا سمیع، تذكرةالملوک تصحیح دکتر محمد دبیر سیاقی، انتشارات امیرکبیر، چاپ دوم، ۱۳۶۸، ص ۲).

شاردن در باب مقام صدر می‌نویسد: صدر روحانی عالیمقام، مشابه با مفتی اعظم عثمانی است و می‌گوید: وی رئیس دیوان روحانی است (مینورسکی، سازمان اداری صفیه، ترجمه مسعود رجبنیا، انتشارات امیرکبیر، چاپ دوم، ۱۳۶۸، ص ۷۳).

۴- اصل: با قطاع.

۵- اقطاع تملیک: اقطاع به معنی واگذار کردن زمین است که به تدریج در دوره ایلخانان، مبدل به اصطلاح تیول شد. و اقطاع تملیک به معنی اعطای خود زمین است.

۶- مستوفیان کرام دیوان اعلی: منظور مستوفیان دربار هستند (برای آگاهی بیشتر، نگاه کنید به تذكرةالملوک، ص ۳۶).

۷- رقم: در دوره صفیه، واژه رقم به صورت اصطلاحی دیوانی و به معنی فرمان و حکم به کار رفته است. به طور کلی در این دوره به فرمانهای پادشاه، اعم از کتبی و یا شفاهی و به احکام شاهزادگان و مأموران عالیترتبه دولت، عموماً رقم گفته می‌شده است. (برای آگاهی بیشتر، نگاه کنید به تذكرةالملوک، ص ۱۵، همچنین دکتر جهانگیر قائم مقامی، مقدمه‌ای بر شناخت استاد تاریخی، انجمن آثار ملی ایران، ۱۳۵۰، چاپ اول، ص ۷۴).

۸- اصل: اینقطعه.

۹- دفاتر خلود: دفاتری بوده که تمام احکام و ارقام، در آن ثبت می‌گردیده است.

۱۰- هبه: از مادة و هب، به معنای بخشش و انعام است. در اصطلاح شرع اسلام، آمده است: "هبه عقدی است که اثر آن مالک گردانیدن کسی است عینی را بدون عوض، مالک گردانیدن منجز، یعنی بدون تعلیق بر شرط و وصف، در حالتی که خالی باشد از قصد قربت. (محقق حلی، ترجمه فارسی شریع الاسلام، ترجمه ابوالقاسم ابن احمد یزدی، کوشش محمد تقی دانشپژوه، چاپ ششم، ۱۳۷۲، ص ۳۶۴).

۱۱- اصل متن: بالتروع.

۱۲- اصل متن: والرقبه.

۱۳- اصل متن: معه.

۱۴- مهر: راه گذر، گذرگاه.

۱۵- مدخل: راه ورود، ورودی.

۱۶- سامیةالالقب: صاحب القاب بلند.  
۱۷- دفتر خالص: دفتری بوده که برای تهیه آگاهی‌های مربوط به زمان تعیین و پرداخت تسویه حساب دواپر حکومت - که بر محاذ نظارت داشتند - وضع شده بود. البته نباید آن را با دفتر خالصه اشتباه گرفت (برای آگاهی بیشتر، نگاه کنید به مینورسکی، همان کتاب، ص ۱۰۰-۹۹).

۱۸- دفتر نظارت: دفتری بوده که متصدی آن مسؤول اداره، ثبت و حُسن جریان بخشی از امور بود؛ همچون نظارت بیوتات، نظارت امور مالی، نظارت خرج دربار و...

در اوایل عهد صفیه، شغل نظارت مختص امرای قربلاش بود؛ ولی بعداً به موازات تغییر سیاست سلاطین متأخر صفی، این شغل از قربلاش گرفته و به خواجه‌سرایان مقرّب‌تر و مطیع‌تر واگذار گردید.

صاحب رساله تذكرةالملوک، در باب مواجب نویسنده نظارت می‌نویسد: "نویسنده نظارت نویذه تومن مواجب و از اجرات از قرار تومنی یک دینارو نیم رسوم داشته." (مینورسکی، همان کتاب، ص ۹۱، میرزا سمیع، همان کتاب، ص ۶۲).

۱۹- دیوان اعلی: منظور همان دربار بوده است.

۲۰- سرخط‌نویس: به قول میرزا رفیعا در دستورالملوک، شغل مشارالیه به منزله مستوفی سرکار لشکر است. میرزا سمیعا نیز در ضمن شرح شغل سرخط‌نویس دیوان اعلی، می‌نویسد: "... و مستوفی سرکار آقایان و غیر هم و همه احکام و ارقام ارباب مناصب و عمال و کیفیات طلب و تنخواه جماعت معروضه؛ و ضبط سرشته نفری؛ و قادر تیول و مواجب و همه ساله و برای ایشانت و بعد از تحریر کیفیات و تصدیق و ثبت ارقام و احکام مناصب و تیولات و همه سالجات و غیر هم جماعت مزبوره؛ به خط سرخط‌نویس می‌رسد."

موابج ماهیانه وی بستایر قول نویسنده تذكرةالملوک، عبارت بوده از "مبلغ دوازده تومن مواجب و از قرار تومنی از احارات پنج دینار و چهار دانگ و از تنخواه یکساله امرا و مقرّبان مه دینار و چهار دانگ، و از تنخواه آقایان و مقرّبان و یساوازان بیست دینار و از تیول امرا و غیره هشت دینار و از همه ساله ایضاً پنج دینار و دو دانگ و از انعام امرا و جمعی که ملازم نباشد و سپورغال و معافی و موابج و حق السعی عمال شانزده دینار رسوم داشته و از پیشکش نیز ده یک در وجه دی مقرر بوده. (میرزا رفیعا، دستورالملوک، به کوشش محمد تقی دانشپژوه، مجله دانشکده ادبیات دانشگاه تهران، سال شانزدهم، شماره ۵ و ۶، ص ۵۴۱؛ میرزا سمیعا همان کتاب، ص ۴۱ و ۶۲).

۱۲۰۰۱ - ساله مذهبی

۲۷ - کتابخانه

۱۱۶ -

۱۱۷

هزار

بهم حکم خود را ایشان و شیوه مخصوص خود را در این معرفت داشت. این فرموده بود که از این  
ملکه تابع و از ایشان خود را کوشا پنداشت. یعنی میلکه مرغوبیت را میتواند از اسلام خود را  
درخواست کند. اگر خواسته نخواهد داشت از اسلام خود را نماید. این معرفت داشت.  
هزار هزار دلار

هزار هزار دلار